

LBRIS

We know
books
Ioana Chiceș-Măcoveișuc
PRINȚESA URBANĂ

CŪ MINTE *
de CRĂCIUN

EMA ȘI ERIC

ilustrații de
LAVINIA TRIFAN

Editura Univers

Cuprins

O veste care pune Pofticioșii pe jar	3
Un plan deștept care se dovedește a fi cam prostuț	10
Un domn interesant spune lucruri interesante	15
Minciuna nu e niciodată faptă bună	20
Un cadou cu codiță	24
Și alte cadouri cuminiți	28

LBRIS

We know
books

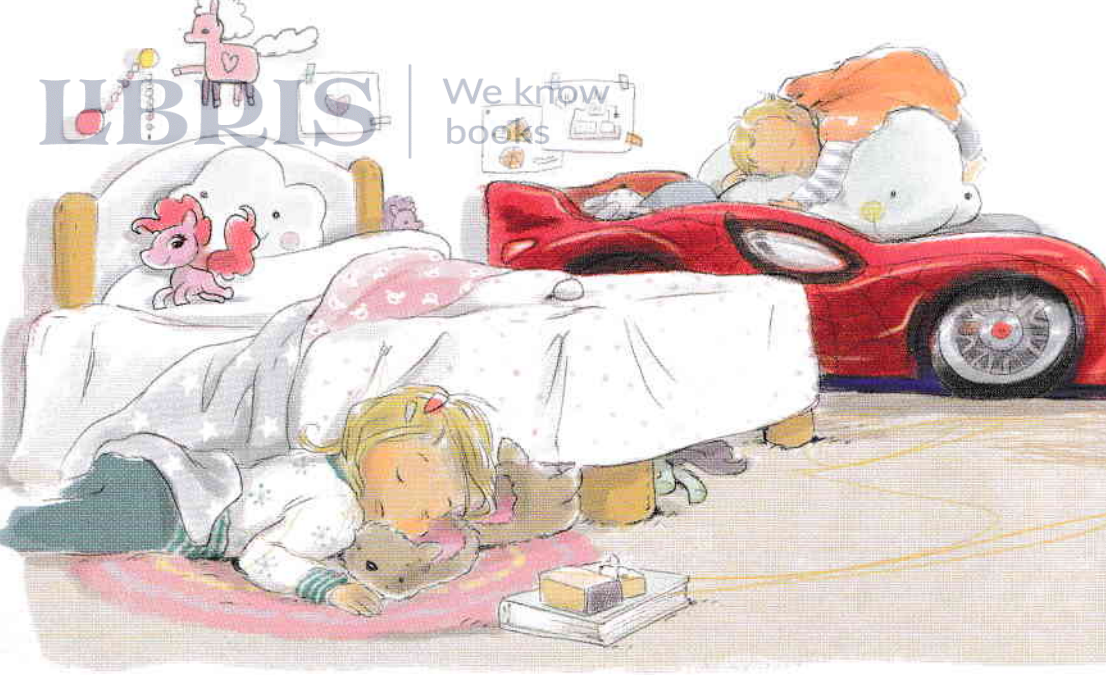
O veste care pune Pofticioșii pe jar

E ziua dinaintea Crăciunului, dimineța devreme. Afară abia începe să se lumineze. Din nori curg fulgi mici și deși ca zahărul pudră peste o prăjitură caldă cu vișine. De câteva zile, stratul de zăpadă e tot mai mare, ajunge aproape până la buricul lui Eric. Cei doi Pofticioși ies la joacă împreună cu Mami sau cu Tati în parcul din capătul străzii. Emei îi place să înoate prin zăpadă de parcă locul de joacă ar fi un bazin plin cu frișcă. Eric construiește ziduri din bulgări mari, care să-l apere de invazia dragonilor flămânzi (imaginari, desigur) care vor să-i fure mereu fructele și pizza de casă pe care le pune Mami la pachet când Pofticioșii pleacă la joacă.

Cât copiii zburdă prin zăpadă, Tati stă zgribulit la marginea parcului și țopăie de pe un picior pe altul ca un pinguin care nu știe cum să fugă mai repede înapoi la căldură. Lui Tati Pofticescu nu-i place deloc iarna, spre deosebire de pisicuța familiei. Ei chiar îi place foarte mult iarna, dar... să o privească din casă, așezată pe calorifer, altfel nu. Păi, cum, să-i înghețe mustățile și să se înțepe cu ele când se spală pe botic? Mi-auuu!

Înainte să vă povestesc aventura nemaipomenită pe care au trăit-o Ema și Eric în ziua asta dinaintea Crăciunului, trebuie să vă spun că în viața familiei Pofticioșilor au apărut niște schimbări. Ema nu mai merge la grădiniță, ci la școală, pentru că a crescut. Acum are șase ani și a sosit timpul să învețe să scrie, să citească, să socotească și să își aleagă o meserie (așa îi place ei să zică, dar despre asta într-o altă carte, acum ne ocupăm de cadouri, bine?). Eric merge în continuare la grădiniță, dar a crescut, bineînțeles, și el, așa că acum vorbește corect. Nu mai spune drujbă în loc de drojdie când face aluat pentru grășune, și nici austronămete în loc de astronaut când îl întrebi ce vrea să se facă atunci când va fi om mare. Ema și Eric nu mai sunt copii mici, se fac copii tot mai mari, așa ca voi, și au acum aventuri tot mai serioase. Dar stați să vedeți cum a fost în dimineața aceea de pomină!

Eric doarme pe burtă în patul lui în formă de mașina lui Spiderman, călare pe balena lui uriașă. În partea cealaltă a camerei, Ema doarme sforăind pe covorașul colorat, cu capul pe papucii moi de casă, pentru că din nou a căzut din patul ei în formă de pat. Ema cade atât de des din pat noaptea, încât Mami și Tati se gândesc că ar putea să renunțe de tot la patul ei și să o invite să doarmă pe covor de la bun început; așa măcar nu mai face BUF și nu mai sperie vecinii în miezul nopții.

Pisica de culoarea ciocolatei doarme și ea în corțul păpușilor, obosită după ce toată noaptea a alergat după muște imaginare și a inspectat masa din bucătărie în speranța că vreun om a lăsat pe ea niște pește, pui sau pizza. Trebuie neapărat să știți că acestei pisicuțe îi place mult pizza cu porumb, deși nu o refuză nici pe cea cu ciuperci.

